

Thema: familie, identiteit, veerkracht

KIND

1.

Heel erg lang geleden.
Erg lang geleden.
Een tijdje geleden, ach,
misschien was het gisteren...
werd er ergens
een kind geboren.
Zij was de laatste in de rij van zeven
en alle namen waren reeds gegeven.
Het meisje bleef dus zonder naam.
Zij was
Kind.

2.

Elke ochtend
gingen de zes zussen
het woud in om hout te zoeken,
bessen te plukken,
wind te zaaien
en weg te zijn.
Kind bleef thuis.

Klein Kind.

3.

Zo ging dat
dag in dag uit,
jaar in jaar uit.
De zes zussen gingen uit.
Kind bleef thuis.

Klein Kind.

4.

Zo ging dat,
jaar in jaar uit.
Jaar uit.
Jaar uit.
Maar
op een dag mocht Kind mee.
Weg van huis.

5.

Kind moest op zoek naar hout. Er was geen hout.
Kind moest op zoek naar bessen. Het was winter.
Kind moest wind zaaien. Het was windstil.

Dom Kind.

6.

De zes zussen zeiden zo: 'Ga maar verder in het woud.'
Daar is hout en daar is zomer.
Daar is wind.

Kind deed wat de zussen zeiden.
Dat deed ze altijd.
Ze liep en liep.
Het woud was diep,
maar zonder hout
en zonder zomer.

Dom Kind.

7.

Het woud was koud
en vol van wind.
Dus toch, dacht Kind.
Ze zaaide wind en daarna stilte.

Kind liep de lange weg weer naar huis.
Ze zocht de geur. De geur van thuis.
Ze vond de geur. En toen de deur.

8.

Kind klopte aan.
Dat deed ze altijd.
Binnenvallen, met de deur in huis,
at deed ze nooit.
De deur zou stuk zijn.
En kind ook een beetje.

Stuk kind.

9.

Kind klopte aan.
Een jonge vrouw deed open.
'Ik ben Kind,' zei Kind, 'ik woon hier. Mag ik binnen?'
De vrouw zei: 'Je vergist je. Ik woon hier, bijna alleen.
Ga maar weg. Je hoort hier niet.'

Stuk Kind.

9.

Wat nu?
Kind had honger en was moe.
Wat nu?

Ze stapte wat weg. En toen weer terug.
Het huis leek kleiner en toen weer groter.

10.
Ze stapte wat weg en keek achterom.
Aan het raam wuifden de zussen.
Hun handen waren klein en bijna weg.

Weg, Kind,
ga weg.

11.
Kind dacht aan Grootmoe.
En aan haar woorden.
'Moet je weg, zoek dan de Zevensprong
en ga naar alle poorten.

Ga Kind,
ga op weg.

12.
Ze ging
op weg,
dwaalde,
dag in dag uit,
jaar in jaar uit.
Jaar uit.
Jaar uit.

13.
Toen kwam Kind bij Zevensprong.
Er waren zeven wegen.
en op het einde zeven poorten.
Er was een brug met water en een spiegelbeeld zonder naam.
En heel veel bomen om het bos niet meer te zien.

14.
De eerste weg was lang.
De poort was ver.

15.
De tweede was breed.
De poort was ver.

16.
De derde weg was stil.
De poort was hoog.
Kind kon niet meer bij het sleutelgat.

17.
De vierde was smal.

De poort was dichtbij.
Reus deed open.
Wat moet je, kind?' vroeg Reus.
'U kent mijn naam?' zei Kind.
'Ik ken je niet,' zei Reus.

18.
De vijfde weg liep bergop.
Kind klom tot ze niet meer kon.

19.
De zesde liep bergaf.
Kind rolde weg.

20.
De zevende weg liep dood.
Kind zuchtte en keek achterom.

21.
Daar was een huis,
een deur en licht.
Kind ging erop af.
Ze keek door het sleutelgat
en klopte aan.
Een oude vrouw deed open.
'Dag Kind,' zei de vrouw.
'U kent mijn naam?' zei Kind.
'Natuurlijk,' glimlachte de vrouw. 'Ik ken jou al lang.'
'Zullen we samen wind zaaien?'

22.
Kind ging naar binnen,
naar binnen
en naar binnen.

Daar was een tuin
met bessen.
Er was wind en
er was water.

En een spiegelbeeld
om U tegen te zeggen.

23.
Dag
Kind

Katia Van Cleynenbreugel